

O čudnem plesu.

Narodna pripovedka. Zapisal *Ĵuraj Pangrac*.

Okraj Pristave, tik ob cesti iz Radovljice v Kamno gorico, je postavljen lesen križ, star, da nihče ne ve, koliko. In kjer je postavljen ta križ, je stala nekdaj hišica. In dekleta so hodila plesat v to hišico. In plesala so po cele noči.

Nekoč je vzela dekla domačo hčer s seboj, da bi ji delala družčino in bi je ne bilo strah, ko bi se vračala ponoči domov.

Druge so že plesale, ko stopita tidve v hišico. Dekla precej zapleše, deklica pa, ki je bila še bolj majhna, gleda, kakò se vrte dekleta. Kar zagleda, da šviga plesalcu, ki pleše z deklo, kadar se obrne, ogenj iz ust. Jako se prestraši in pomigne dekli ven. Odzunaj jo vpraša: „Povej, kako je to, da tvojemu plesalcu, kadar se obrne, šviga ogenj iz ust?“ Dekla se prestraši, ko to sliši in naglo odide z dekličem domov. Pa je priletel tisti plesalec za njima. „Pojdita nazaj!“ jima reče ter ju od sile spravlja nazaj, a ti dve odgovorita: „Za nobeno plačilo ne greva nazaj!“ Pa pokaže naposled plesalec na dekliča in izpregovori: „Lej, samo ta te je obvarovala pred peklenkim brezdnom!“ Tako izpregovori in izgine.

Pravijo, da ni bilo zjutraj ne duha ne sluha o majhni hišici ob cesti. In tako je rečeno, da so se dekleta, ki so plesala po cele noči v tisti hišici, pogreznila v peklenko brezdno; samo dekla in deklič sta bili rešeni.

O tem čudnem plesu je pripovedovala stara mati. Pa sama ni tega pomnila, ampak slišala je tako praviti druge.

O Krištanci, ki je na praznik sv. Marjete spravljal seno.

Narodna pripovedka. Zapisal *Ĵuraj Pangrac*.

Na praznik sv. Marjete je rekla Kriščanca iz Vrbenj: „Danes je praznik, pa bomo vseeno spravljali seno.“ Pa so ga res spravljali ves dan. In zvečer, ko so že vsega spravili pod streho, je začelo deževati. In je deževalo, kakor da bi lilo iz škafa. In Kriščanca je tedaj rekla: „Pri nas imamo spravljeno seno, drugod ga pa nimajo.“

Drugi so pa govorili: „Danes je praznik, ne bomo delali.“ In so praznovali sv. Marjete dan in res niso spravljali sena. In ko se je naredil večer, in je tako hudo deževalo, je bilo vse seno po travnikih mokro, nekaj ga je pa bilo celo pod vodo. In ljudje so žalostno gledali po senožetih, Kriščanca se jim je pa smejala in jih izpraševala, rekoč: „No,